

zarokno, bi zimanê xwe bixwînin û binivîsin!

KULÎLK

kurdiska elevernas barntidning

KOVARA ZAROKÊN KURD YÊN ŞAGIRT

sal: 1982

hejmar: 7

ÇÎVROKA ROVÎ

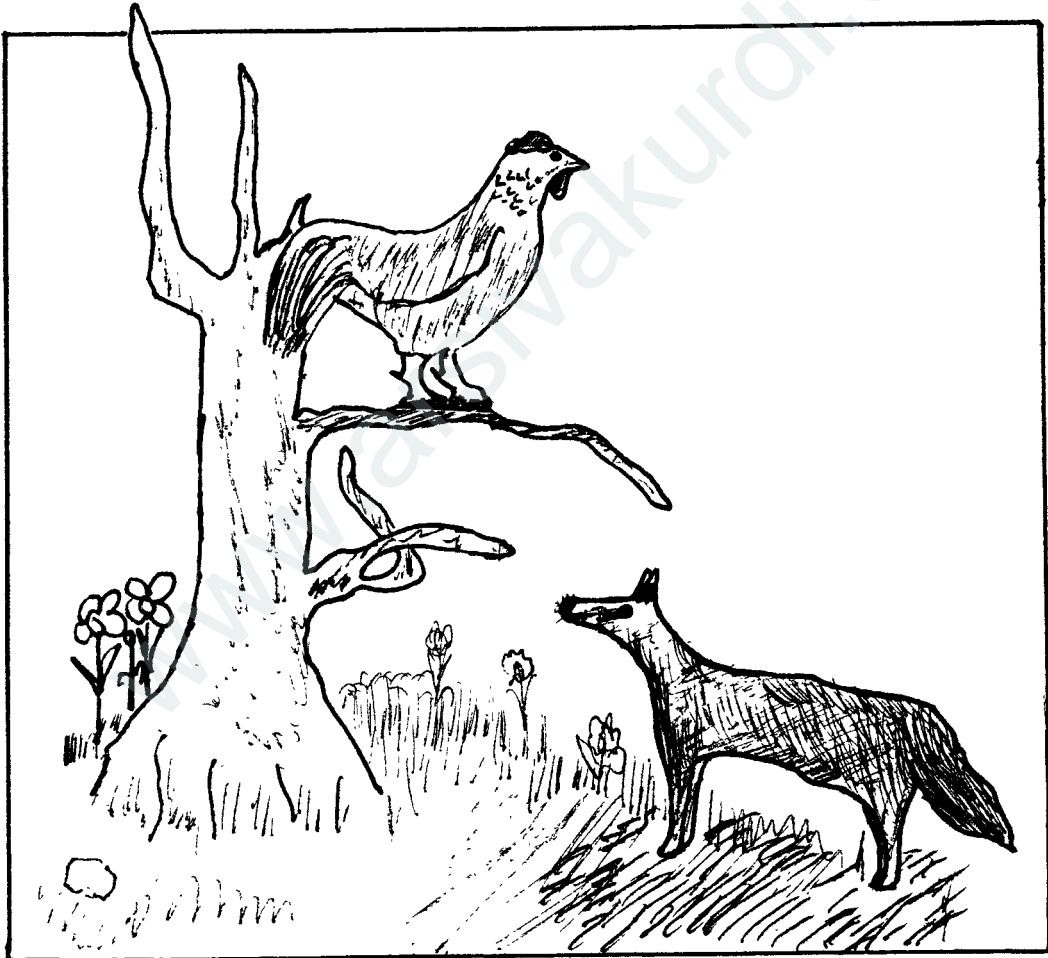
Rovî çûbû der ku ji xwe re li xwarinê bigere. Ew hat û gihîşt xaniyê-kî. Li ber xêni dîkekî li ser darekê danî bû. Rovî ji dîk pirsî:

- Tu bi xêra xwe nikarî çend çêlan bide min ku ez bikarim wan bixwim?

Dîk got:

- Belê ez ê çend çêlan bidim te, lê tu here bi xwe wan bigere. Ew di wê goma ber darê dane.

Rovî bi hêla gomê da çû û hustiyê xwe kir gomê. Lê di gomê da seyekî xwe vezilandibû. Wî serê xwe rakir û dest bi ewitandinê kir. Rovî tirsiya û ji wê derê bi bazdanî dûr ket.

Rovî destvala hat û gihîşt ber çemekî. Li ber çê m wi qanzek tev çê-
leyên xwe dît. Rovî ji qanzê pirsî:

– Dêya rindik, tu nikarî çend çêleyên xwe bide min ku ez bikarim
bixwim ?

Qanzê got:

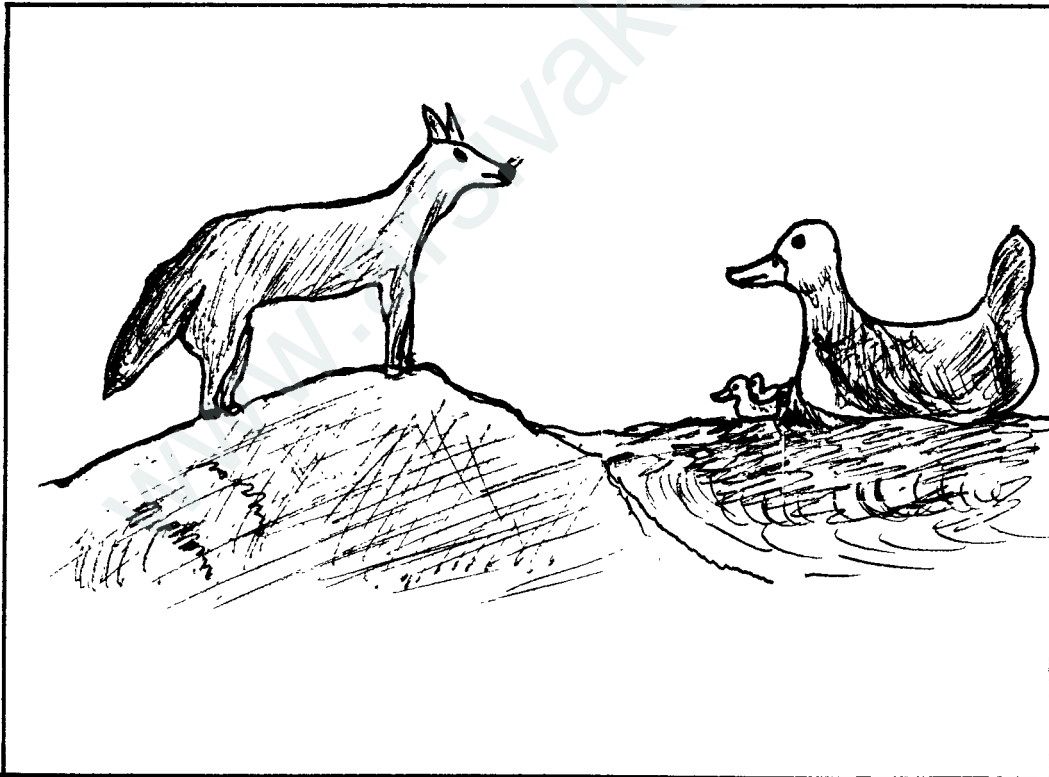
– Belê ! Ez ê çend heban bidim te lê ez pêşyê wan ji te re bişom û
paqij bikim.

Qanzê çêleyên xwe da dora xwe û ajnê kir, çû cihekî kûr sekinî.

Paştre deng li rovî kir:

– De tu mêre , were bi xwe çêlan ji xwe re biniqîn !

Rovî zanbû ku çêle ji dest çûn, enîya xwe xurand û ji wê derê çû.

Rovî vê cara destvala hat û gñîşt mêrgekê. Dît ku li mêrgê mehinek tev caniyê xwe diçêrin. Ew hat cem wan û ji mehinê pirsî:

- Mehîna delal , tu xêra xwe re nikarî caniyê xwe bide min ku ez wi bixwim ?

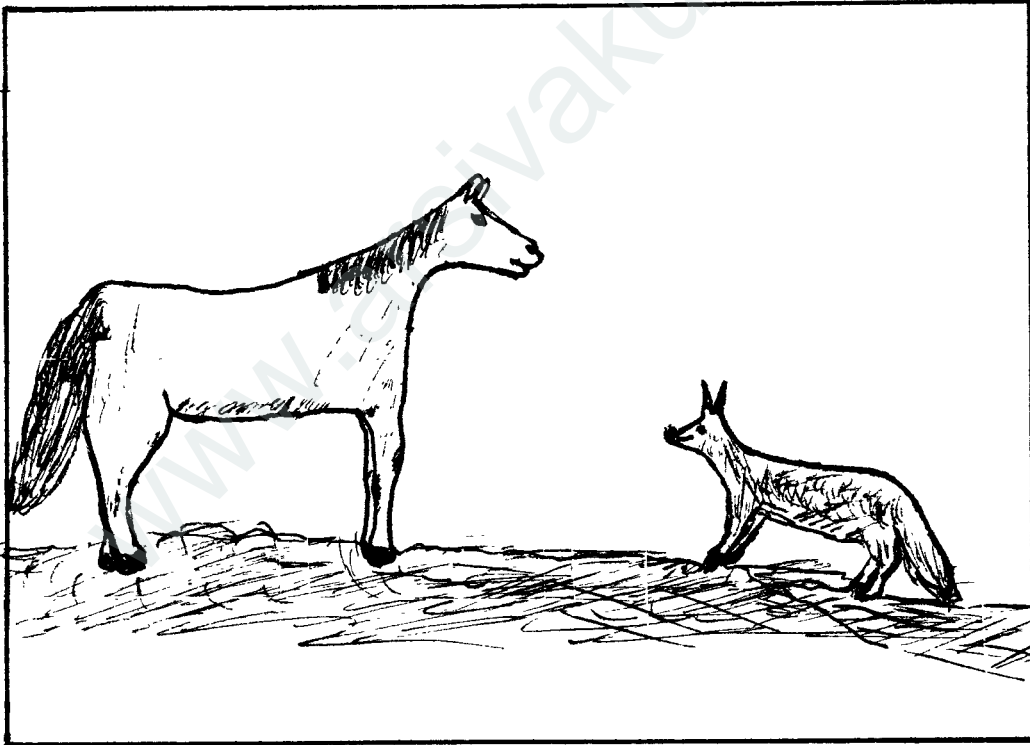
Mehfnê got:

- Belê ! Ez ê caniyê xwe bidim te, lê ez pêşiyê dixwazim ku tu li bin nahlê binê lingê min mêzeke hela çî li ser nivîsandî ye ?

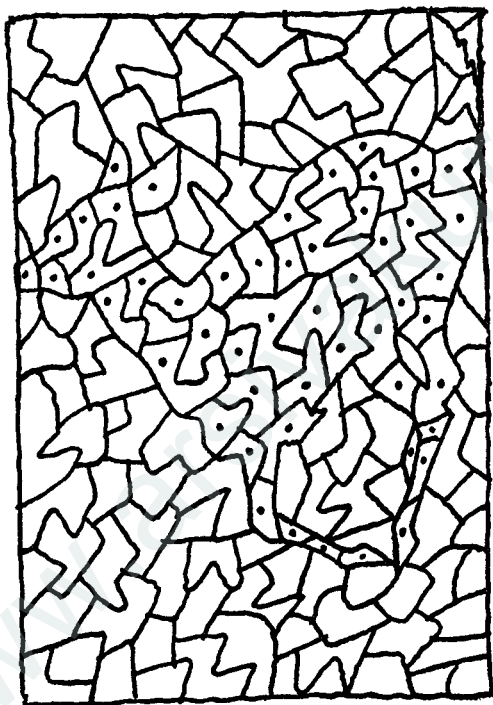
Rovî got:

- Belê tu çer dibêjî ez ê wer bikim.

Hespê lingê xwe hinekî bilind kir ku rovî bikaribe lê mizebike. Rovî nêzikî lingê hespê bû û dest pê kir ku bixwîne lê nedî çî lê çewimî hespê pînek di eniya wî de lixistibû.

XWE BAŞ VEŞARTIYE

Heger tu wan malikên bi deq reng bike tu ê
zanîbe ku çî heywan bi bazdan tê

DÎVANA MEYMÛNÊ

Du pisikan seriyek penêr ji bajêr dizfbûn. Wan nizanîbûn wî penêrî çawa li hev parve bikin. Pisikan penêrê xwe hildan û çûn cem meymûnê. Hêvî jê kirin ku ew penêr parve bike. Meymûn di dilê xwe da pir şa bû. Wê qest penêr kir du parçe: yekî mezin û yekî piçûk. Herdu parçe danîn ser mêzênê û kişand . Meymûnê dît ku yek girane, rahişt parçê mezin gepik jê xwar û carek din danî ser mêzênê û kişand. Vê carê jî parçeyê din giran derket. Meymûnê ji wî parçeyî ji gepek xwar.

Pisikan bala xwe danê ku meymûnê pê ketiye wê gişkî bixwe, jê re gotin:

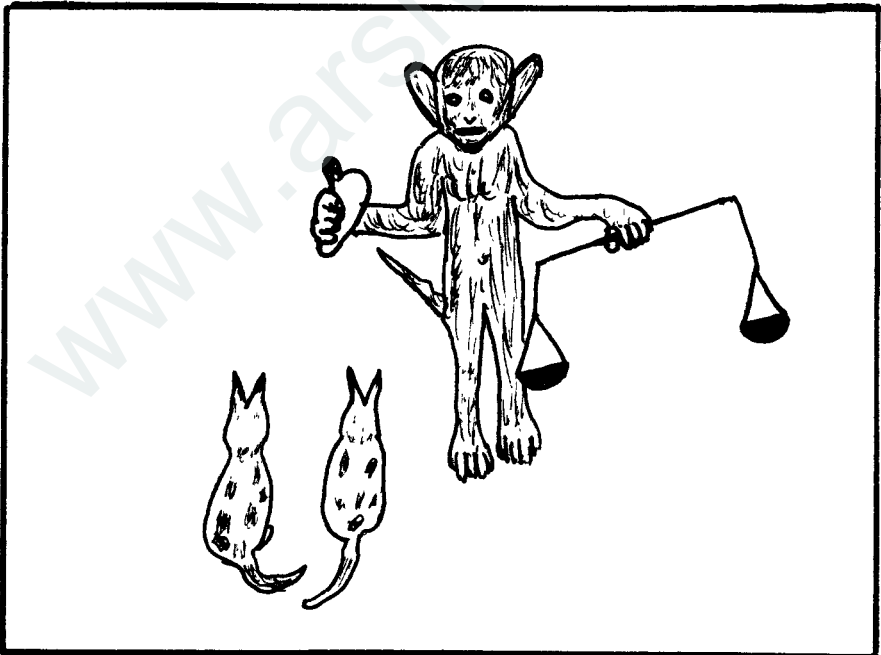
– Em te ra gelekî spas dikin, her çi maye bide me em ê bi xwe nav hev da parve bikin.

Meymûnê got:

– Lê ez axmaxê we me ? Min sibe zûda karûbarê xwe hiştiye ji we ra penêr nîvî dikim. De zû ji ber çavên min herin, ew penêrê ku maye jî heqê min e.

Pisikan patka stûyê xwe xuraindin û pol-poşman vergeriyan.

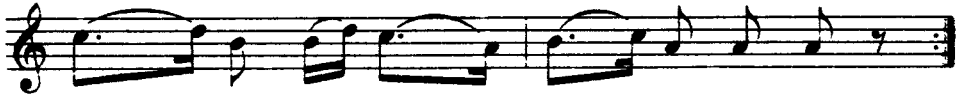
Temûrê Xelîl

Andante

Ley . lê, Ley . lê, Ley . lê xa nê,

Ley . lê, Ley . lê, ko . çer ca . nê.

LEYLÊ

Leylê, Leylê, Leylê xanê,

Leylê, Leylê, koçer canê,

Leylê, Leylê, Leylê xanê,

Leylê, Leylê, koçer canê.

Malka Leyla min çiran e,

Leylê, Leylê, Leylê xanê,

Malka leyla min çiran e,

Leylê, Leylê, koçer canê.

Bar kir barê heft devan e,

Leylê, Leylê, Leylê xanê,

Bar kir barê heft devan e,

Leylê, Leylê, koçer canê.

Deve çûne lo, kudik mane,

Leylê, Leylê, Leylê xanê,

Deve çûne lo, kudik mane,

Leylê, Leylê, koçer canê.

Şerê devan lo, şerê devan,

Leylê, leylê, Leylê xanê,

Şerê devan lo, şerê devan,

Leylê, Leylê, Leylê canê.

Şerê devan lo, ser kudikan e,

Leylê, Leylê, Leylê xanê,

Şerê devan lo, ser kudikan e,

Leylê, Leylê, Leylê canê.

LÊ GERÎN

Gelo tu dikarî pêyvên ku li hevdu tên (girêdayîna wan bi hev re heye) bibinî. Rêzek ji sê pêyvên kurdi pêk hatîye. Ji wan sê peyvên didu li hevdu tên, ya din nayê.

brî	pêçî	bijang
lêv	sol	diran
xanî	deşt	çiya
pisik	qelûn	kûçik
hîv	mirîşk	kew
histêwnik	êzing	dar
por	kevir	serî
nexweş	berf	zivistan
dê	zarç	kursî
nîvan	dapîr	bapîr
berx	karik	mîh
payîz	şapik	havîn
mamoste	nexweş	ambûlans
bajar	dengbêj	klam
genim	ard	xwelî
hesin	gur	rovî
şev	şiv	tarî
şêr	pisik	piling
kavir	hesp	baran
zer	ewr	sor

SERÎ GUHERTIN

Serê wan heywanên jorin bi hev re hatine guhertinê. Gelo kîjan serî yê kîjan heywanî ye ?

ZAROKE MÎN

Zarokê min
kelatiya hinavê t min
ronahiya do çavê t min
xwîna germ giyanê min
zarokê min, zarokê min

to pişkuja baxçe minî
dirêjîya jiyê minî
to tepena dilê mimî
xem revîna kulê t minî
zarokê min , zarokê min

to rastina hebiya min
to heviya paşt rojê t min
to şîyan û evîna min
to jîvan û zinara min
ko mezin bi zarokê min
zarokê min, zarokê min

welatê xo li bîr nake
day û baba sexbêr bike
çakiya wan paşçav bike
hêviya wan lê tal neke
zarokê min, zarokê min

to peyda bî bi azadî
ji bîr neke ko mezin bî
azadiya gelê kurdî
cuwaniya ewî erdî
zarokê min, zarokê min

BENGÎN

BÎZÎNEN SORO

Hebû tunebû lawikek hebû, navê wî Soro bû. Sê bizinên wî hebûn. Ew her roj danê sibehan tev bizinan diçû derê gûnd ku wan biçêrîne. Rojekê Soro westiyabû û xeva wî dihat. Li bin siya darekê palda û raket. Wexta ew raket bizinên wî bazdan û çûn ketin zewiyek genim. Dema ew hişar bû dît ku her sê bizimên wî ketine zewiyê û gênim di-xwin. Soro pêşiyê ban wana kir, paşt re jî çoyê xwe girt û bidû wana bazda, xwast wan ji zewiyê derxîne. Gelek li berda lê şe nekir wan ji zewiyê derxîne. Bizinan ji ber wî bazdan û ew westiya. Ji westandinê xwe da erdê û dest bi gîrînê kir. Wê çaxê Kêrgûya Belek hat cem wî û pirsî:

– Soro tu çima digire ?

Soro:

– Bizinên min ketine zeviya xelkê û genimê wan dixwin û min şe nekir bizinan ji zeviyê derxînim. Ez ji bo wê digirim.

Kêrgûya Belek:

– Ez ji bizinan natirsim. Ez ê alîkariya te bikim û wana ji te ra ji zeviyê derxînim.

Gêrgûya Belek xwast bizinan ji zeviyê derxîne, wê hinekî cat kir lê bizinan xwe nedan dest, ji ber reviyana. Mêze kir ku ew jî nikarê bizinan derxîne, wê jî xwe da erdê û dest bi gîriyan kir.

Wê çaxê Roviyeke hat û ji Kêrgûya Belek pirsî:

– Kêrgûya Belek tu çima digire ?

Wê got:

– Ez digîrim ji bo ku Soro digîre.

Rovî pirsî:

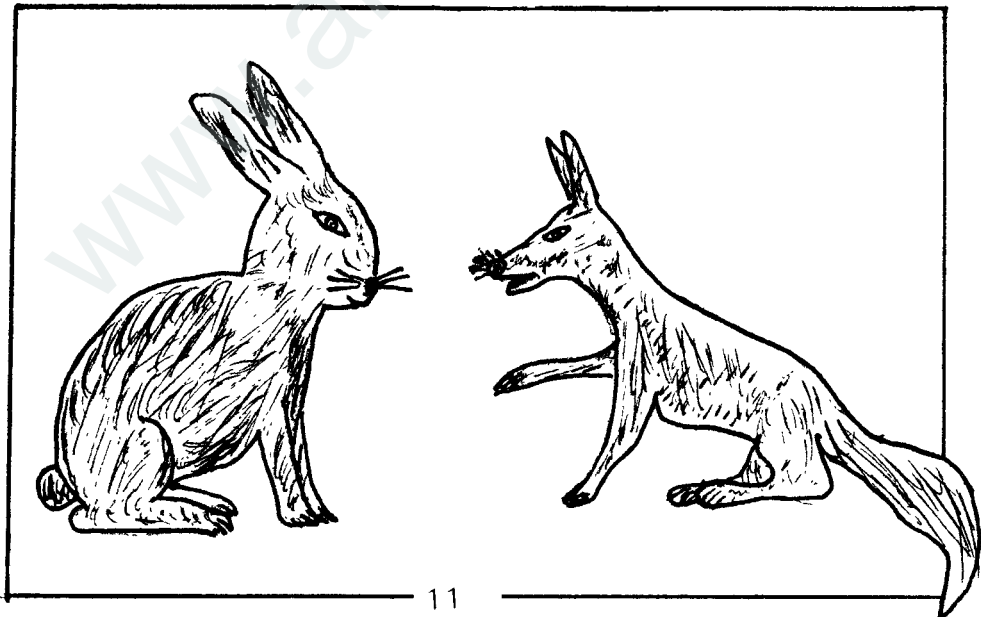
– Soro ji bo çi digîre ?

Kêrgûya Belek:

– Soro digîre ji bo ku wî şe nekir bizinên xwe ji zeviyê derxîne.

Rovî got:

– Ez ê wan ji zeviyê derxînim. Min pir caran bizin ji zeviyana derxistine.

Paştire wî bazda û çû ber zewiyê ku bizinan jê derxîne. Lê bizin ji ber wî jî reviyar û xwe nedan dest. Wî gelek wext lê da lê şe nekir ku wan ji zewiyê derxîne. Ji bazdanê ew jî pir westiya û xwe da erdê, dest bi girfnê kir.

Wê çaxê Moza Deqî hat û ji rovî pirsî:

– Rovî, tu çima li vê dera rûniştî û digîre ?

Rovî hal–hawal ji Moza Deqî re got.

– Ez digîrim ji bo ku Kêrgûya Belek digîre, ew jî digîre ji bo ku Soro digîre. Soro jî ji bo ku bizinên wî ketine zewiya xelkê û gênim di–xwîn digîre.

Mozê got:

– Hûn hemû ji bo bizinan digîrin ? Min got kanê çi qewimiye ? Ez ê bizinan ji we re ji zewiyê derxînim. Ez bi xwe caran ji bizinan natirsim. Rovî li Mozê vegerand:

– Vêca tu Moza ku hewqas piçûke, çer bikarî sê bizinan re baş bike ?

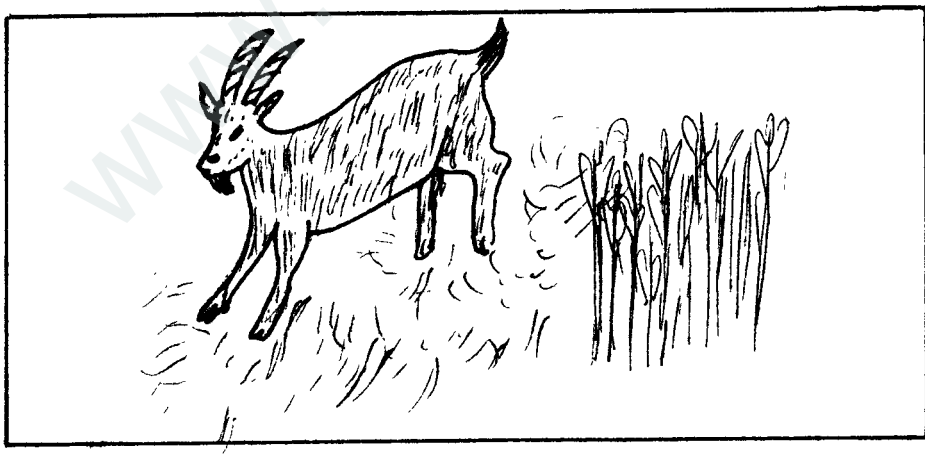
Em sê kesên hewqas mezin; şe nekir wan ji zewiyê derxine !

Mozê got:

– Bizin ji min dibizdin û paştire wê firda çû li ser piştê bizinekê da–nî. Derziya xwe her çi qas ji dest hat weqas tê de çikand. Bizinê, rebenê ji janê û tirsê tûlda û ji zewiyê derket, ber bi gund bazda. Herdu bizinên din jî, ji tirsê bi dû ya din bazdan.

Wexta bizin bazdan û ji zewiyê derketin, Soro dest ji girinê berda.

Wê çaxê Kêrgûya Belek û Rovî jî dest ji girinê berdan.

FEQÎ Û KERÊ XWE

Feqî ji kerê xwe re got:

- Kero beytil himar, (Kero ji mala keran)
ji şeveq ve çûyî, hîn nu tê mal.

Kerê got:

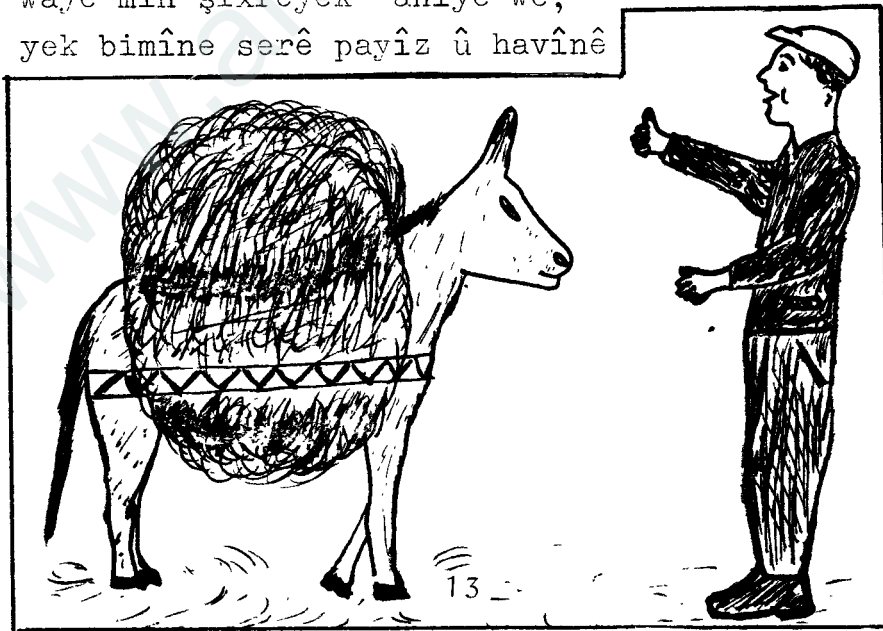
- Feqî bi wî xaliqî ez dihatim mal,
bi rê de qîvarekî elo eyşanî kete
pêşiya min hêdî, hêdî
nazik, nazik ew çinî û xwar
li min bû êvar

Feqî got:

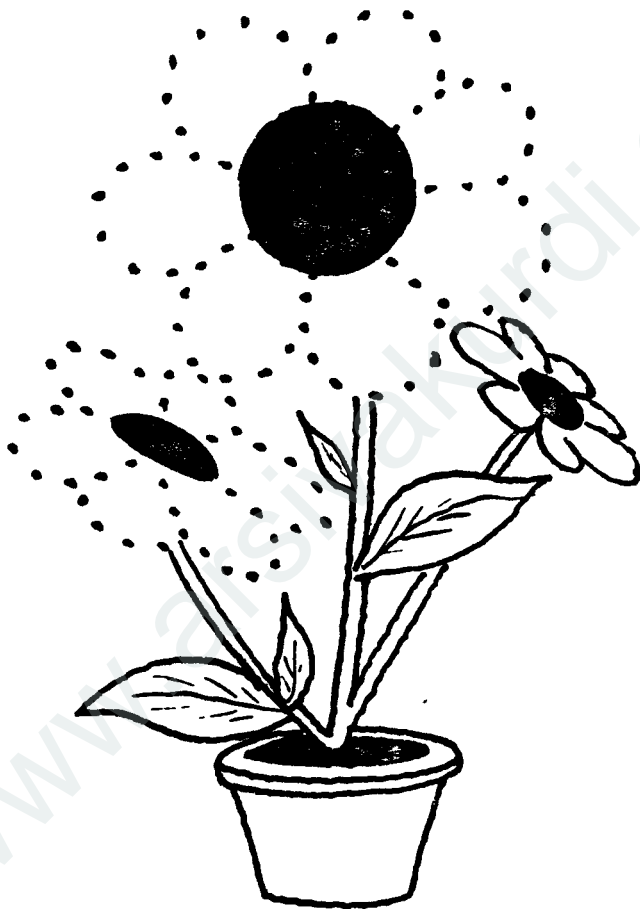
- Kero bi wî xaliqî,
ez ê herim Mêrdînê, bînim şûjîna çavşînê
têxim navbera kurtan û xwînê

Kerê got:

- Feqî bi wî xaliqî ku tu herî Mêrdînê
bîne şûjîna çavşînê
têxe navbera kurtan û xwînê
waye min şixreyek aniyê wê,
yek bimîne serê payîz û havînê

GULEK XWEŞİK

Van deqan bigîhîne hev û reng bike
ku gul xweşiktir xwiya be.

KALO DÎBAN

Ez çûm mala Kalo Dîban
Wî ji min re çîvrok got
Li ser jînê, ser mîrovan
Dil û ceger li min sot

Kalo Dîban bi emir e
Belkê zêdeyî heystê
Di dest wî de timî gopal
Piştekan spî li piştê

Ez tim diçim mala wan
Li min şîretan dike
Pirî baş e Kalo Dîban
Ew ji min pir hez dike

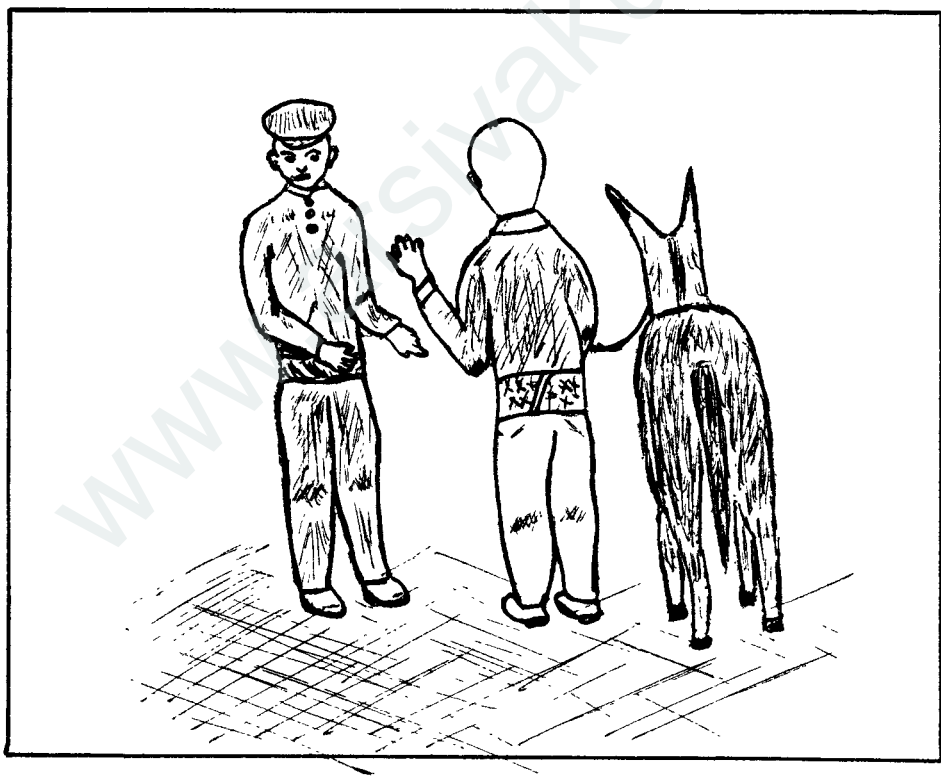
Firat Cewerî

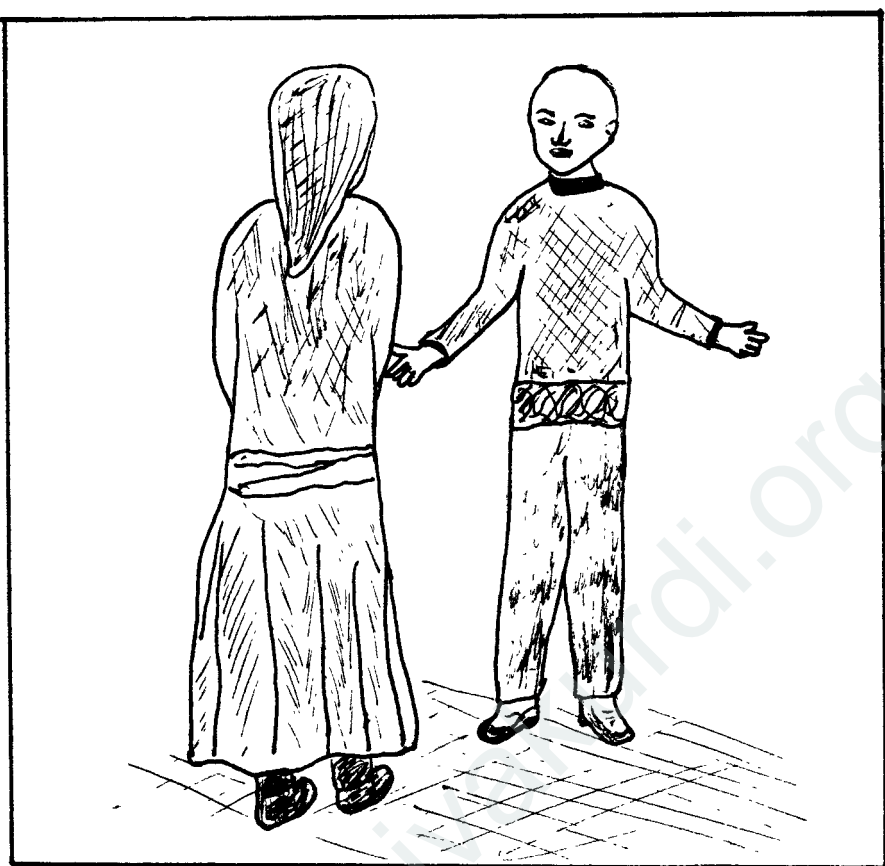
KEÇELONEK

Hebû tunebû pîrek hebû. Ji lawikî wê pêva keskî wê tunebû. Halê wan pir nexweş bû. Pir feqîr bûn û ji kerekî wan pêva tiştêkî wan tunebû. Rojekê pîrê ji lawê xwe re got:

– Lawo here bajêr û wî kerê me ji me re bifroşe û ji me re hinek helaw bikire û werîn mal.

Navê lawê pîrê Keçelonek bû, ji ber ku por bi serê wî ve tunebû. Keçelonek ker da ber xwe û çû bajêr ku wî bifroşe. Di wî bajarî de sê xaponek hebûn ku xelk dixapandin. Yekî ji wan li serê bajêr yê duduyan li nava bajêr û yê sisyar jî li seriyê din yê bajêr disekinîn. Keçelonek kerê wî li ber hat bajêr. Xaponekê ewil hat pêşiyê û jê pirsî:

Wê got:

– Erê ew wilo ye!

Keçelonek got:

– Baş e, divê ez heyfa xwe ji wan hilfnim.

Roja din ew çû nav gund û kerekî pişturmî kirî û sê mecîdî xist— in paşya kerê, tev wî çû bajêr. Li bajêr xaponekê ewil hat pêşya wî û jê pirsî:

– Kerê te bi çi qasî ye ?

Keçelonek got:

– Bi bîst mecîdiyan !

Xaponek xwast ku bi pênc mecidiyan bikire lê Keçelonek razî nebû. Paştre Keçelonek tev kerê xwe bi rê ket û carekê bi çoyê xwe li kerê xist. Çaxa wî li kerê xist , zêr ji dawiya kerê pengizîn û li erdê ketin. Yê xaponek mêzêkir ku ker ewe zêran dike. Heyrî ma. Bi lez bazda çû cem hevalên xwe yê n din û hal—mesele ji wan re got.

– Ew kerê te bi çiqasî ye ? Ez ê wî ji te bikirim.

Kêfa Keçelonek hat û got:

– Kerê min bi deh mecdiyane !

Yê xaponek got:

– Na welle ez ê pênc mecdiyan bidim te.

Keçelonek got:

– Ez wilo nadim û bi rê ket çû nava bajêr.

Di nava bajêr de xaponekê duduyan hat pêşiya wî û jê pirsî:

– Kerê te bi çiqasî ye ?

Keçelonek got:

– Kerê min bi deh mecdiyan e.

Yê xaponek got :

– Na welle ez ê çar mecdiyan bidim te.

Keçelonek ew jî qebûl nekir û bi rêket hat dawiya bajêr. Li wê derê xaponekê sisiyan hat cem û jê pirsî:

– Ma kerê te bi çiqasî ye ?

Keçelonek got:

– Bi deh mecdiyan.

Yê xaponek jê re got:

– Ez ê sê mecdiyan bidim te.

Keçelonek dît ku kerê wî her tere erzan dibe, mecbûrma ku wî bi sê mecdiyan bide.

Wî bi wan sê mecdiyan helaw kirî. Hingî birçî bibû, ew helawa xwar û destvala hat malê, bi ser diya xwe ya pîr de.

Diya wî dît ku lawê wê destvala hat malê. Pîrê ji lawê xwe pirsî:

– Lawê min tu çima destvala tê malê ?

Keçelonek mesela xwe û yê n xaponek ji diya xwe ya pîr re got.

Pîrê got:

– Lawê min ew her sê kesana, xaponekên bajêrin. Wan tu xapan–dîne.

Keçelonek got:

– Wilo ye ?

Keçelonek da rê, hat nav bajêr. Her sê xaponek hatin cem wî. Keçelonek çoyekî din li kerê da û zêr jê pengîzîn û li erdê ketên. Her sê xaponek ecêb mayî man. Ji hev re gotin :

– Ew kera bi çiqas pere bi jî em ê wî bikin. Paştre jî Keçelonek pirsîn:

– Ma kerê te bi çiqas pere ye?

Keçelonek got: kerê min bi elbek zêre.

Xaponekan gotin:

– Baş e! Em ê wî jî te dikirin. Hanîn elbik zêr dan Keçelonek û ker girtin. Keçelonek marîfeta kerê jî wan re got:

– Divê hûn wî kerê xwe têkin odekê û doşengekê bidin binî. Xwarin û wexwarina wî jî elbek ceh û av e. Ku hûn baş qayîti kerê xwe nebin ew jî we re zêran nake.

Xaponekan; kêfa wan pir xweş bû. Bi lez çûn û jî kerê re doşengek kirin û ew kirin odekek paqij. Ker li ser danîn û elbek ceh, elbek jî av dan ber wê.

Keçelonek bi zêrên xwe çû mal û demek şûnda bi zêrên xwe jî xwe re dawet kir û zewicî.

Rojekê ji rojan xaponekê mezin ji hevalên xwe yên din re dibêje:

– De rabin em herin û li kerê xwe mêzekin! Ka erd tijî zêre ? Kî çi zanî ku ew di nav zêranda nefetisî be.

Her sisiyan dan rê û hatin cem kerê xwe. Li ber dêrî sekinin û hingî kêfxweş bûn bala xwe nedan bîna rêxê ku jî oda kerê dihat. Wan got kanê ew bîna aha bîna zêrane. Ji bo wê yekê ew bîna pir li xweşa wan çû. Wan hêdika li dêrî xistin û ker ziriya. Yekî jî wana got :

– Guhdarî bikin wî hewqas zêr kirine ku ew ê tê de bifetise ! Werin em herin û zêrên xwe bînin.

Ji hev re derî vekirin û li kerê mêze kirin. Lê li çi mêzekin:

oda kerê tijî rêx e û ker nîvmirî tê de mexel e. Wan fam kirin ku ew hatine xapandinê. Tevhev qisekirin û xwastin ku heyfa xwe jî Keçelonek bistînin.

Keçelonek zanîbû ku ê xaponek bê n mala wî, ji bo wê yekê wî tev jina xwe çise kir û paştre jê re got:

—Çaxa yê n xaponek t ê n vira ez ê mirîşkekê serjê kim û eyarê wê tijî xwîna wê bikim û t ê xim nav laşê te. Bidûre ez ê bi xençerê li wî eyarê mirîşkê xînim, tu jî xwe bavêje erdê û ez ê rajê m bilûrê û tu rabe li ber me govendê bigire !

Yê n xaponek hatê n mala Keçelonek û gotin:

— Lo lo lo..... tu ê kuda herî ?

Keçelonek ji wan re got:

— Keremkin û rûnin. Em ê pê şiyê qahwe vexwin piştre hûn çî dixwazin wî bikin !

Yê n xaponek hatin û rûniştî n . Jina Keçelonek qahwe keland û da nîvanê n xwe lê qahwepir tahl çêkirîbû. Keçelonek qazîve rahişt xençerê û di laşê jina xwe de lê xist. Xwî n ji laşê wê herîki, ew li erdê geviziya , qazîve xwe wek miriyan dirêj kir.

Yê n xaponek heyîrî man:

— Kuro te çîma jina xwe kuşt ?

Keçelonek:

— Min jina xwe kuşt lê ez dikarim wê xweş bikim. Paştre rahişt bilûrê û li xist. Jina wî rabû ser lingan û dest bi govendê kir. Xaponekan:cavê n wan fireh bûn li hevdu mêze kirin:

— Welle em wê bilûrê ji wî bikirin ! Ew bi sêhêrêye.

Ji Keçelonek pirsîn:

— Ma tu vê bilûra xwe nafroşe me?

Keçelonek got:

— Ew bilûra min bi sêhêrêye, ne ji bo xatirê we bûna min nedida we lê ji bona we ez ê bilûrê bi du elb zêran bifroşim we!

Xaponekan bilûr bi du elb zêr kiriyân û çûn malê n xwe. Roja ewil xaponekê mezê n bilûr ji xwe re bir malê. Wê şevê li mal herdu lingê n xwe li ser hev dirêj kiribûn, deng li jina xwe kir:

— Keçê rabe bi lez ji min re qahwekê çê bike ! Hîna jinê qahwe çênekirîbû wî wê cara jî , jê ra got ku ew goşt û birincê bikefîne.

Jinê xwe xeyfdand û got:

- Bela pêşiyê qahwe çê bibe û ez paştê goşt û birincê bikelinim. Mêrik li mahneyekê digeriya rabû , rahişt xençerê û jina xwe da ber xençeran. Bidûre dest avê t bîlûrê û li xist. Lê jînik ranebû pê.

Herdu xaponekên din jî bîlûr cêribandin lê tiştêk ji fam nekirin. Vê cara jî gihştin wê qanaetê ku Keçelonek ew xapandin e. Bi lez mala Keçelonek girtin. Keçelonek zanîbû ku ew werin mala wi, ji bo wê yekê, wî berê tev jina xwe qise kiribû û ji wê re gotûbû:

-Em ê biçin nêçîrê. Tu ji me re xwarin û vexwarinê hazir bike! Xaponekan gotin:

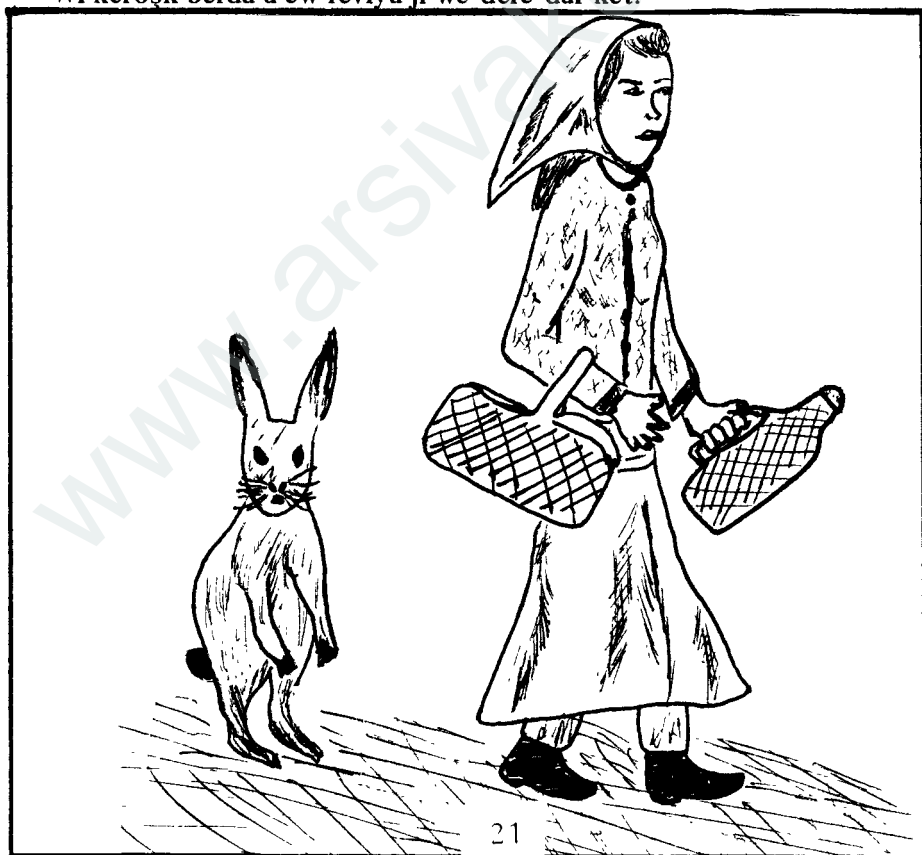
-Lo lo lo ma tu vê cara karibe ji dest me bifili te.

Keçelonek got:

- Werin em herin nêçîrê pêşiyê. Hûn dikarin heyfa xwe li min li nêçîrê bigirin.

Li hevdu hatin ku biçin nêçîrê. Keçelonek li malê du keroşkên wî hebûn. Ji wan yek ji xwe re girt û bir nêçîrê. Ew danê nîvrojê pir birçî bîbû. Ji keroşka xwe re got:

- Her ji jina min re bibêje bila tev xwarinê vere. Em pir birçî bûne. Wî keroşk berda û ew reviya ji wê derê dûr ket.

Demek şûnda jina Keçelonek tev xwarinê û keroşka din hat cem nê – çîrvanan. Yê n xaponek dîsa heyîrî man û devê wan ji hevdu çû. Wan gotin:

– Kuro va keroşka te meriyan fam dike.

Keçelonek got:

– Keroşka min wek meriyane ! Merî jê re çî bibêje, ew ê wer bike !

Xaponekan pirsin:

– Ma tu wê nafroşe me ?

Keçelonek got:

– Ez ê wê ji bo xatirê we bi nivêlb zêr . bidim we.

Wan keroşk ji Keçelonek kirin û çûn mal. Roja din çûn nêçîrê , keroşk ji tev xwe brîbûn. Wexta ew birçî bûn, yê mezin keroşkêra got:

– Here malê û ji diya min re bibêje ku ew mera xwarinê û vexwarinê hazir ke bîne vê dera.

Piştra wî keroşk berda û ew reviya û çû ji wê derê dûr ket.

Gelek wext derbazbû lê diya xaponekê mezin tev xwarinê nehat. Hinêk wextê din derbaz bû wê çaxê xaponekê mezin got:

– Ma diya min çima xwarin nehanî. Werin em herin û bipirsin.

Tev hevrabûn û çûn malê ku ji diya yê mezin bipirsin. Wexta ew hatin gîhîştinmal, yê mezin ji diya xwe pirsî:

– Dayê ma keroşkê te re negot ku tu xwarinê ji me re bîne nêçîrê.

Diya wî got:

– Lawê min wele min tu keroşk nediye. Ez nizanim keroşka we kuda çûye ?

Xaponekan fam kirin ku Keçelonek ew dîsa xapandine.

Keçelonek zanîbû ku yê n xaponek bi ser wî de carek din werin, ji bo wê yekê xwe kiribû tabûtekê û piştî jina xwe şandibû ser yê n xaponek. Jina Keçelonek gîrî hat cem yê n xaponek û ji wan re got:

– Birayê we yê Keçelonek li ber mirinê ye. Ew nexweş e. Xwe kiriyê tabûtê û li ber xwe didi. Hinik maye ku ew bimre. Ew dixwaze ku hûn werin cem wî û lê helal bikin.

Guneyê wan bi jina Keçelonek hat û tevhev rabûn û çûn cem Keçelonek ku ji wî helaliyê bixwazin. Ew çûn ser tabûtê. Qulikek li ser tabûtê hebû. Yê n xaponek serê xwe kirin qulikê û ji Keçelonek helalf xwastin. Paştî çûn malê n xwe. Wexta çûn mal, Keçelonek ji tabûtê derket gelek kêfxweş bû ku ji derdê xaponekan filitîbû.

PEYVEN BERVAJÎYEN HEV

berjor	berjêr
xweşik	nexweşik
bej	avî
berî	kedî
biha	erzan
paçj	qilêrî
şuşî	neşuşî
zûha	şil
hebûn	tunebûn
kûr	tenik
hûr	gir
ava kirin	xirab kirin
rakirin	danîn
tengasî	firêqet
por kirin	aşkere kirin
bi fesal	bê fesal
tenê	bi hevre
li gel	li dijî
pêşî	paşî
serjêr	serjor
bi dil	bê dil
sivik	giran
sist	şidandî
baş	pîs
sivik	giran

NAZİM HİKMET

Ji zarokan ra

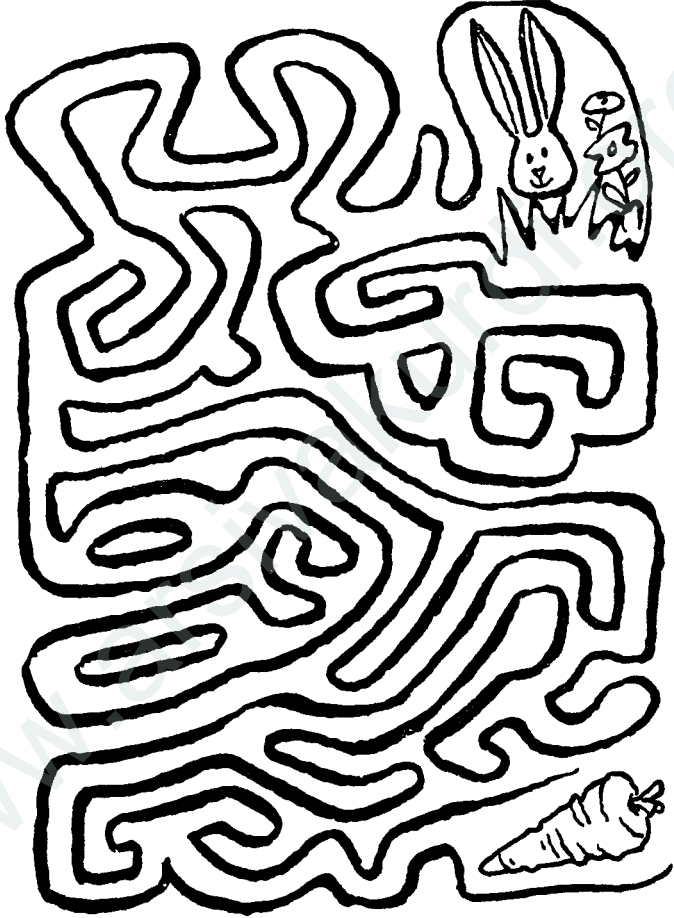
De rabin em zewiyê pêşkeşî zarokan 'kin
ema bila ji bo ka ta yek roj be,
wekî gogekî rengrengî diyarî ' kin
ta pê bilfzin
di nav istêrkan da bistirên çawa dixwazin,

De rabin em zewiyê pêşkeşî zarokan 'kin
wek sêvek mezin diyarî wan ' kin
wekî nanekî germ
ji bo bixwin ta têrbin
ema bila ji bo yek roj be.

De rabin em zewiyê pêşkeşî zarokan ' kin
ji nav destên me wê bibin
û di nav wê da darên nemirî biçînin
ta zevî tamê bawerkirinê nasbike
ema bila ji bo yek roj be

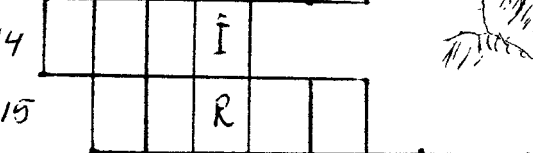
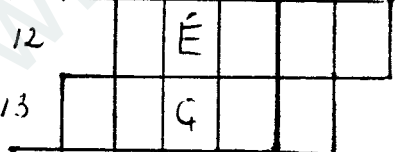
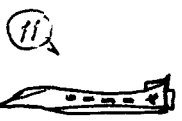
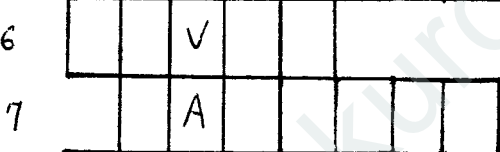
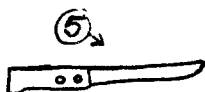
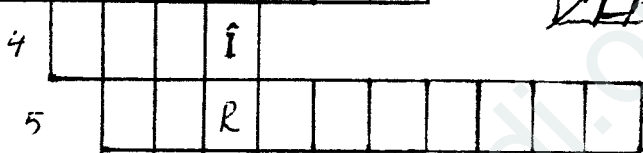
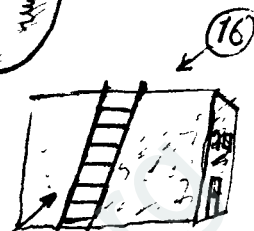
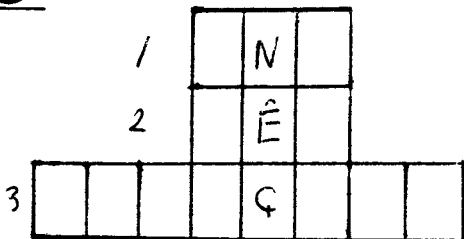
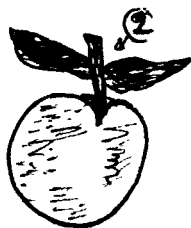
Werger: Kurdux

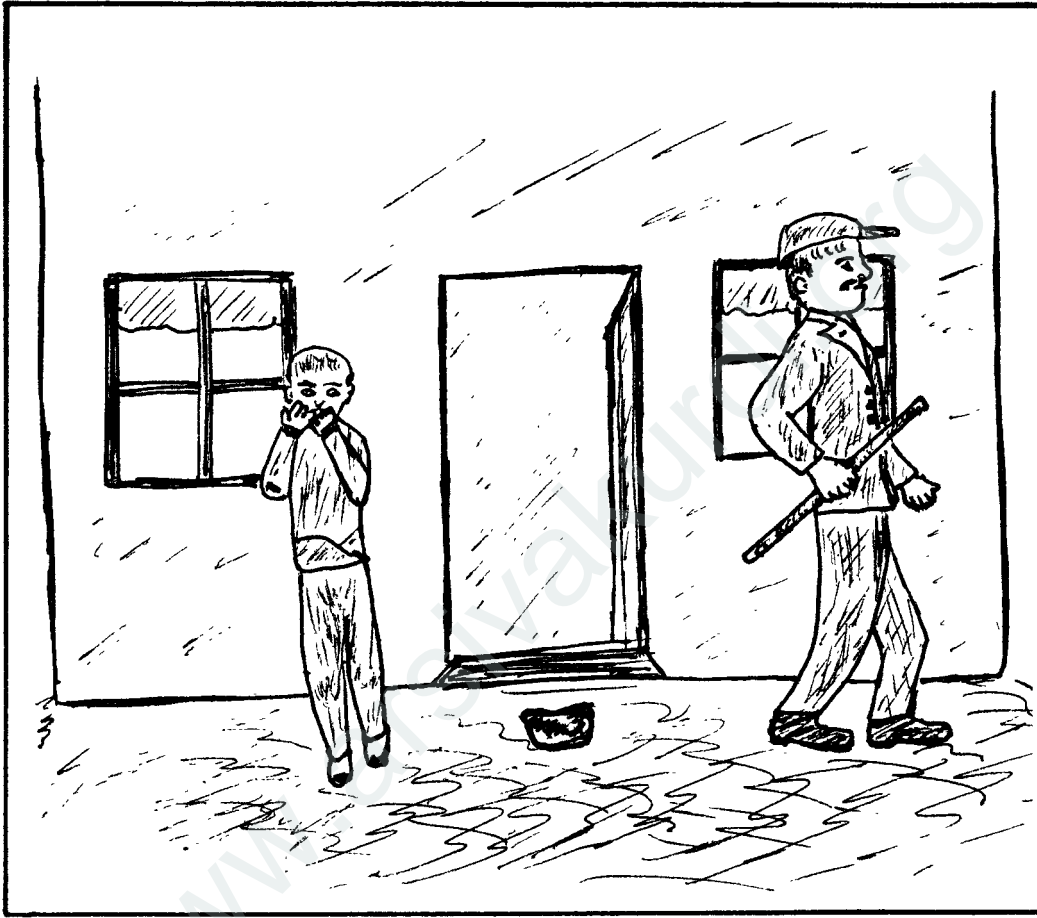
KÊRGÛ Û GIZÊR

Tu dikare rê rayê kêrgûyê bide ku ew xwe
bigîhîne gizêrê

XAÇEPIRS

Etarek çû gundekî ku tiştên xwe bifroşe. Ew gelek birçî bibû, ji bo wê çû mal ekê. Li ber malê lawikekî piçûk ji xwe re dîlîst. Wî ji lê wik pirsî:

-Mala we de pariyek xwarin tune, ku hun bidin min? Lawik bê deng çû hundirê malê û paşt re bi tasek dims û hinek nanê sêlê vege-riya hat cem etêr. Wî dims û nanê sêlê xwar û xilas kir lê pê têr nebû.

Etêr carek din ji lê wik pirsî:

-Ez bi wî têr nebûm! Tu nikarî tasek dimsê din tev nanê sêlê bide min?

Lawik dîsa bê deng çû malê û paşt re bi tasek dims û hinek nanê sê-
lê ve vegeirî û hat cem etêr. Etêr xwarina xwe xwar û vê cara pê têr
bû. Berê xwe da lêwik û jê re got:

-Lawê min rehme li hestiyê dê û bavê te be! Ma dimsa we pir e
ku te ji min re du tas anî?

Lêwik got:

-Erê xalo! Dimsa me pir e! Ew dimsa ku min te re anî ya sala çûne,
mişk ketibûnê, ji bo wê yekê em wê didin xerfban ku zu xilas be!
Etêr li ser gotina lêwik, rabû tasek dimsê li erdê xist û pin kir. Lêwik
ji dest bi gazîne kir û giriya. Dengê lêwik çû dîya lêwik. Ew di gaziya
lawê xwe de hat. Diyê jê pirsî:

-Lawê min tu çima digire?

-Dayê wî etarî tasek avê ya seyê me li erdê xist û kûpand.

HESO

Rojekê Heso rahişte tûrikê xwe hink nan, gwîz û mewij xistinê û avite milê xwe. Se wlaqê xwe tijî av kir û bi milê xwe ve kir. Dûrbîna xwe kire stûyê xwe û berê xwe da çolê ku hinekî bêhna xwe derxîne. Heso di penav û newalanda geriya. Yek caran dûrbîna xwe dida ber çavê n xwe û li dora xwe meyze dikir.

Ro hatibû nîvroj. Gava ku Heso cara dawîn li dûrbîna xwe nerî, dît ku darek spehî qedere nîv saetê dûrî wî ye. Heso xwe rast li darê girt ku li ber siya wê hinek bêhna xwe veke û pariyek nan û av bixwe. Heso nêzîk darê bû, ku çî bibîne. Ker û bergîl li bin darê mexelin, li bin darê miz û rê x kirine. Heso gelekî qehirî û bi vê şarê avê t ser darê :

Çi darek spehî ye
Tu xwedî çav gulî ye
Gulîk sêv û yek hincas
Yek xox yek teraqî ye

Pelên te yê n şî n û geş
Dikin ba xweşînek xweş
Gava min halê te dît
Janê da kezeba reş

Ew fêkiyên te yê n xweş
Îro dixwin ker û deş
Soza mê ran ji te re
Te distînim bi zor yan xweş

Dil qewîne ji risas,
Tu mê rekî pir mê rxas,
Were min bi himîne,
Fêkî tevde ji te re dimîne,

TEYREK

Van deqên ji yekê (1) heyan çelûpêncan (45)
bigîhîne hevdu ka çi derkeve ?

HÎNBÛNA NIVÎSANDINA HEJMARAN

Li jêr, li hêla çepê ji yekê heta dehan
 (I,10)û li hêla rastê jî nivîsandina wan
 hejmaran hatiye nivîsandinê. Lê ew nivîsandina
 tev li hev in. Gelo tu dikare wan bixwîne
 û nivîsandina hejmaran li himber wan wek
 ku hejmara yekê hatiye çêkirinê, binivîsîne?

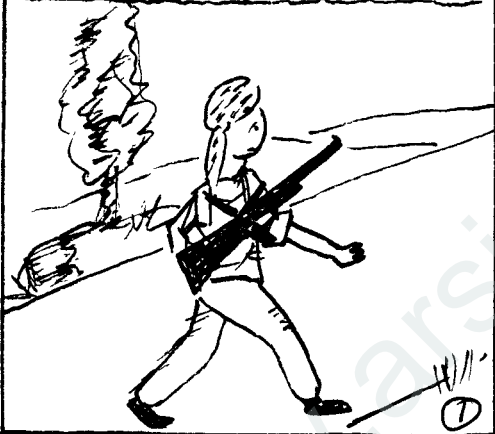
1	<u>yek</u>	deh
2	_____	heft
3	_____	şeş
4	_____	pênc
5	_____	<u>yek</u>
6	_____	sisê
7	_____	neh
8	_____	heşt
9	_____	çar
10	_____	dudu

WECINI MESIIV

* ŞÊRÊ SERÊN GIYAN*

H. BATTÂ-

Çaxê ku Hesin hinek esker
dihî, ji şiketta xwe reviya

...Esker jî bi wê rixê de
dihîn.

Hesin bi rêde liqayî du
kesên bi çek dibe.

Ew kes ji Hesin hinek
Pirsan dîkin.

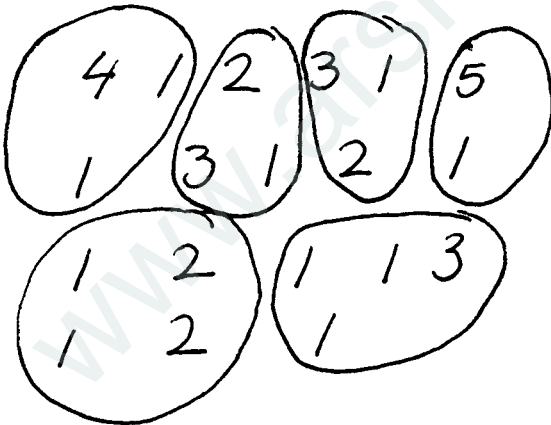

Bersivên mijûliyên hejmara 6.

6	7	2
1	5	9
8	3	4

UTGIVARE

KURDISTANS ARBETAR-KULTUR FÖRENING

WEŞANA KOÇ - KAK

KOMELA ÇANDA KARKERÊN KURDISTANÊ

ADRESS - NAVNÎŞAN

POSTGIRONR. 98 66 50-0

BOX 7031

163 07 SPÅNGA - STOCKHOLM

SWEDEN

PRIS : 10:- skr
BIHA